

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΑΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΔΙΕΓΘΙΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

‘Ο Γζάννης κι’ ο Μαρής,
μιλοῦνε κι’ ἀπορεῖς.

Μ. — Τόμαθες μωρέ κολέα τὸ σπουδαῖον γεγονός ;
Διακονιά δὲν θὰ γυρεύης τώρα πλέον κανενός !
Πλούσιος πρόκειται νὰ γίνης μ’ εἰσοδήματα πολλὰ
χρεία πλέον δὲ θὲ νάχης τοῦ Βαλλιάνου τὰ καλά.
Ἦρθ’ ἡ ὥρα νὰ παχύνης, σὰ γουροῦνι νὰ τραφῆς
μονοπώλιον θὰ γίνῃ στοὺς Ἑγγλέζους ἡ σταφίς.

Ἐν ἡμέραις Δελληγιάννη
τὰς ὑπέροπε τρελλάς
βελτιώνεται, βρὲ Γζάννη
τέλος πάντων ἡ Ἑλλάς
καὶ λαμπρύνεται ἡ τύχη τοῦ πεινῶντος βασιλείου,
δι’ ἐνός μονοπωλείου !

Μὴ φώτας καὶ μὴ γυρεύης τί χαρὰ θαρθῆ σ’ ἐμὰς !
Εἶσαι πλούσιος παλαβιάρη
ἄρχισε νὰ τρῶς χαβιάρη
τώρα πλέον δὲν ἀρμόζει δι’ ἐσὲ ὁ ταρμαῆς !
Τύχη θεία καὶ μεγάλη μ’ ἔλο λίρα φορτωμένη,
μὲς τὸ κούφιο τὸ καρύδι τὴν εὐρήκαμε κρυμμένη !

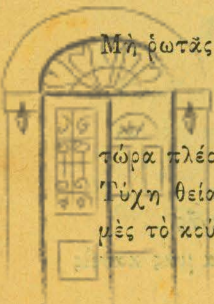
Συνδικάτο Ἀγγλικό,
γίνεται γιὰ νὰ πλουτίσης
παραμῦθι μυθιακὸ
νάτσε κάτου νὰ γρικῆσης !
Μιὰ φορὰ κι’ ἕναν καιρὸ
ἦταν’ ἕνας Ντεληγιάννης.
Γ. — Μοῦ τὸ λὲς γιὰ σβαρὸ
ἢ γιὰ χώρατο τὸ κάνεις ;

Μ. — Ἐλα δῶ πουλιὸ σιμὰ
καὶ στὸ λέω στὴν ἀλήθεια.
Θὰ σοῦ πῶ τὴ Χαλιμᾶ
μὲ τὰ χίλια παραμῦθια.
Θὰ σοῦ πῶ νὰ κοιμηθῆς,
κι’ ἔχοντας κλειστὰ τὰ μάτια
αἰφνιδίως θὰ βρεθῆς
σὲ κρυστάλινα παλάτια.

Καὶ στὸ χέρι σου θὰ ἔχης
ψεκαστήρα μὲ χαλκὸ
ποῦ μὲ δαύτονε θὰ βρέχης
τὸ τοῦ πὲ τὸ ἀγγλικό.
Κι’ ὅταν πλέον θὰ ξυπνήσης
εὐτυχῆ μου κουβαροῦ,
δὲ θὲ ναῦρης νὰ δειπνήσης
οὔτε σέσκλα τοῦ Λουρδᾶ !

Γ. — Ἰπέσ τοῦ μονοπωλείου ἤδη ἔλας βεῖ !

Μ. — Ἄκου ἐν ὄνειρο ψυχή μου καὶ τῆς ωμορφιάς θεᾶ !
Μόφενώ τουνε πῶς ἤρουν σ’ ἐνα ἔθνος παρδαλο
ποῦ ἐσκέπτετο νὰ βίξῃ τὴ σταφίδα στο γιὰλο

καὶ μὲ μιᾶς βρεθῆκαν Ἄγγλοι — μωρὸ θέμα νὰ γελᾷσης ! —
οἱ ὅποιοι μὲ θυσίας
ἰκανῆς περιουσίας,
ἀναδεχονται τὸ βᾶρος τοῦ πυθμένου τῆς θαλάσσης !

==

¶. — Χάλασε μωρὸ κι' ὁ Πύργος· καίγονται τὰ Φιλιατρά·
κάθε Μωραΐτης βλέπει κοιτιδάτες πῶς μετρά.
Σμπάρα βίχουνε στὴν Πάτρα· καὶ στὴν Κόρινθο τὰ ἴδια.
Γόρπιζες νὰ πέρνης λίρες γιὰ νὰ δίνης κοσκινίδια ;
Ἐπερίμενες ποτέ σου πῶς ἰγγλέζικα καντάρια
θάρθουν ν' ἀντικαταστήσουν τοῦ Προυτζᾶ τὰ πενηντάρια ;

==

Πῶμαθαν αὐτὸ τὸ κάζο τὸ ἐθνοσωτήριο,
κι' αὔριο μὲς τὸ Ληξούρι
θὲ νὰ γένη νταβατουῖρι
καὶ συλλαλητήριο.

==

Ἄρχοντες καὶ μεγιστάνες θὰ συνέλθουνε στὸν φόρον·
θύματα καὶ τιμωρία συνεχῶν περονοσπόρων.
Ἄρχοντες καὶ δουλευτάδες
θὰ συνέλθουν ἐν βοῇ.
Κουβαλάδες, Φαβατάδες,
Ἄνω καὶ Κατωῆ,
καὶ βεβαίως εἰ καυμένοι
τρομερὰ θὰ φοβηθοῦν,
ὅσοι ὄντι δεδεμένοι
στὶς ἐξώπορτες βρεθοῦν.

==

Στὸ Μονοκροῦσο στέρνουνε τελέγραφο καὶ γράμμα·
τοῦ λένε « ὑπεράσπισε καὶ σὺ αὐτὸ τὸ πᾶμμα ! »
Κι' ὁ Μονοκροῦσος ἀπαντᾷ εἰς τὸν λαὸν τῆς Πάλης·
« χάριν τῆς εὐγλωπτίας μου τῆς θείας καὶ μεγάλης
τῶν ἀντιθέτων βέβαια θὰ κόψωμεν τὴν φόρα,
πρᾶγμα ποῦ τὸ κατόρθωσα πολλάκις ἕως τώρα,
καὶ δίχως νᾶμαι λόγιος καὶ νὰ γνωρίζω γράμματα,
λαμπρῶς ἀπὸ τοῦ βήματος ἀνέπτυξα τὰ πράγματα ! »

==

Τ' ἀγγλικὸ τὸ συνδικατο
ἔφθασε καὶ στὴ Θηνιά
καὶ τσ' ἀνθρώπους ἄνω κάτω
βάνει μιὰν ἀγκοπανιά !
καὶ μὲ δίχως νὰ γυρέψουν

νὰ κυττάξουν συμφωνία,
ἤθελαν νὰ μνημονέψουν
τὴ μεγάλη Βρεττανία
καὶ σ' αὐτὴν ν' ἀποδοθοῦνε
εὐλογίαι περισσαί,
π' ὅθεν κι' ἂν ἀποτανθοῦνε
δὲν εὐρίσκουνε βερσέ !

==

Τ' ἀγγικήσαν καὶ στὴ Σκάλα τὸ ἀνέλπιστο καλὸ
κι' αὐθωρεὶ τὴν πένα πιάνουν καὶ μνηᾶνε στὸν Τραυλό,
« Γέρω Νῶε, γέρω Νῶε,
ζε κοιμώσουνε καὶ τρῶε
κι' ἂν δὲν σ' ἄφησαν νὰ σιάσης τοῦ Σπαθιοῦ τὰ μονοπάτια
πρέπει στὸ Μονοπωλεῖο νᾶχης τέσσερα τὰ ματρία
γιὰ νὰ λείψουμε γιὰ πάντα τῶν ἐμπορῶν τίς ὀγγιές,
ποῦ μὲ δαυτες μᾶς ζυγίζουν τίς σαρκῆλες τίς τσαγκιές !

==

Κι' ὁ γιατρός ἀμέσως γράφει στοὺς πιστοὺς τοῦ ἀσπρογάλλου·
« Ἐχω, θέρμη, ἔχω βῆχα, κολικόπονο καὶ κάλους
κι' ἂν τολμήσω νᾶβγω ἐξω
γιὰ νὰ θέλημα νὰ τρέξω,
θὰ μ' ἀρπάξῃ ἰμφλουέντσα ποῦ γυρνᾷ σὰν ἀλουποῦ,
κι' ἀλληλουῖα ἐτότες στὸν πιστό σας τὸν παπποῦ ! »

==

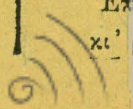
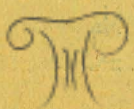
Λόγος γίνεται μεγάλος
γιὰ τῶν Ἄγγλων τὴν ἰδέα,
κι' ὁ Ῥωμηὸς ὁ παππαγάλος
τὴν εὐρίσκει γιὰ σπουδαία !

==

Δὲν ἔχει καιρὸ νὰ χάνη
καὶ νὰ σκέφτεται πολὺ
τίς δραχμὲς χρυσάφι κάνει
κι' ἀγοράζει καὶ πουλεῖ,
πεντακόσες, ἑξακόσες
ὅσο εὔρη κι' ὅσο λάχη
Μὲ τίς συφορὲς τίς τόσες
μιὰ φορὰ δὲν εἶδα νᾶχη,
τὸ μυαλὸ ποῦ ἀπαιτεῖται,
ἵνα μὴ Ῥωμηὸς καλεῖται !

==

Ἐπεσχῆς διερχομένης στενοτάτης καὶ δεινῆς
κι' ἀφοῦ πλέον δὲν λυπεῖται τὴν Ἑλλάδα μὰ καὶ εἰς
ΙΑΚΟΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ἐλυπήθησαν τὰς τόσας ἐθνικὰς ἀνωμαλίας,
οἱ μιλέρδοι τῆς Ἀγγλίας!
Πλοῦσιους εἶπαν νὰ μᾶς κάμουν καὶ με μίας οἱ κουτοὶ
τὸ πιστέ! αὐτὸς με δίχως νὰ βρωτήσουμε γιατί!

Εἶδε λέν' ὁ νηστικός
εἰς τὸν ὕπνο του καρβέλια!
Μωρὲ κόσμος γνωστικός
κι' ἀντικείμενο γιὰ γέλια!
Οἷα αἰσιοδοξία
τῶν αἰσιοδοξῶν
καὶ φαντασιοληξία
φαντασιοληξῶν!

Νὰ πιστεύουν πῶς τῶν Ἀγγλων θάρθη ἀριστοκρατία
τῆ σταφίδα ν' ἀγοράζῃ κἂν βρεμένη κἂν στεγνή,
νὰ πιστεύουν πῶς θὰ λείψουν τὸ ἀποθήκη τὰ δελτία
τὰ ὅποια ἐφουρῆκαν πατριώτες Πατρινοί!
Νὰ πιστεύουν πῶς θὰ ζοῦμε στὸ ἐξῆς μακάριοι,
νὰ πιστεύουν πῶς θὰ λείψουν οἱ ἀποθηκάριοι!

Νὰ πιστεύουν πῶς θ' ἀφήσουν οἱ φρουροὶ τοῦ βασιλείου
μὲ συνθήκη νὰ δεθῶμε με τοὺς Ἀγγλοὺς τοὺς τρελλοὺς
νὰ πιστεύουν πῶς θὰ κλείσουν αἱ πηγαὶ τοῦ μιστελείου
αἱ ὅποια μέχρις ὥρας ἐξεδίψασαν πολλοὺς.
Νὰ πιστεύουν πῶς κι' ἂν λείψῃ τῶν ἐμπόρων ἡ πελάντσα
θὰ γλυττώσουμε πιασμένοι στῶν Ἰγγλέζων τὰ γάντσα!

Γιὰ φαντάσου εὐτυχία γιὰ τὴν ἔμοιρη Ἑλλάδα
τῆ σταφίδα τῆς νὰ εἶναι ἐξακόσιες τῆ χιλιάδα!
Παῖα δύναμις ἀγία τοὺς φτωχοὺς μᾶς ἐνθυμήθη,
καὶ μᾶς ἔβαλε στὸ νου μας ἓνα τέτοιο παραμῦθι;
Πῶς συμβαίνει νὰ μᾶς πέφτῃ ἓνας τέτοιος λουκουμάς;
Πῶς νὰ θέλουν οἱ Ἑγγλέζοι νὰ γελάσουνε μ' ἐμᾶς;

— x x x x —

ΣΤΟ ΦΑΓΑ

Γυρίζεις ἀνεμόμυλε γυρίζεις
κι' ἄερα καὶ νεράκι κοπανίζεις
κι' ἐκεῖ ποῦ τρῶς τὸ βοῦρκο με κουβάδες,
σὲ τρῶν ἐσέναν' ἄλλοι πιὸ φαγάδες!

Λαζενές.

Ἡ Ἐλπίς

(Ὑπὸ Goldsmith)

Σὰν τοῦ κεριοῦ τὸ φῶς τὸ ὠχρὸ
προβαίνει ἡ Ἐλπίς με πρόσωπο φαίδρο
Κι' ὅσον ἡ μαύρη νύκτα προχωρεῖ,
τόσον ἄκτινα χύνει πιὸ λαμπρῆ.

(Κατὰ μετάφρασιν)

Φάλσταφ.

Ἰμφλουτέντσα

(Ἀλληγορία)

Μὲ μελοκόβει, με σακατεύει·
εἶναι δαιμόνιο, δὲ χωρατεύει.
Μ' ἔχει με δέκατα, μ' ἔχει με βήχα.
ὦ! ἄς ἐπέθενα κι' ἄς μὴν τὴν εἶχα!

Ὅλος ὁ κόσμος φχαριστημένος,
τρέχει στὸ γλέντι τὸ βραδυὸ
κι' ἐγὼ στὸ σπῆτι μου κρεβατωμένος
μὲ τὴν ἀρώστια μου ἀδημονῶ.

Μέσα στὴν ἀνοιξη ποῦ βγένουν τ' ἄνθη
κι' ἀρχίζουν ἔρωτες κι' ἀγάπης ζήλειες,
ἐγὼ ζεσταίνομαι... με μολοχάνθη,
βάνω θερμομέτρα, βάνω μποτήλιες!

Μ' ἔλυσε, μ' ἔσβυσε, μ' ἔχει πεθάνει·
τὸ θιὸ ἀνάποδα μοῦ τότε βγάνει·
ποτέ ἡ ἄσπλαγχνη σ' ὅσα μοῦ κάνει,
δὲν εἶπε « φτάνει! »

Πολλὰ κι' ἀμέτρητα σκόρσα μοῦ δίνει.
Ἄχ! τὸ κεφάλι μου πόσο βαρύνει!
Στιγμὴ δὲν μ' ἄφησε νὰ ἡσυχάσω.
Ἄς μὴν τὴν ἔπερνα κι' ἄς ἦθε σκάσω!

Γιατρὸ γυρεύω με τὸ φανάρι
τὴν Ἰμφλουτέντσα μου νὰ ματάρει.
Ἦρθ' ὁ δεσφόρος στὴν κάμαρά μου
κι' ἐκαλιτέρεψα... μὰ συφορά μου!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΕΟΥΡΙΟΥ

Ἦρθε καὶ κάπως ἐκαλιτέρεψα
— ἐγὼ τὸ ξέρω τὸ πῶς ἐγέρεψα —
παύ' ἢ ἀρώστια νὰ μὲ βουρλίζη·
μοῦ τὴν ἐπέρασε . . . μὰ τί ἀξίζει!

Πάλι θὰ μ' εὖρη π' ἀναθεμάτη!
Κι' ἄλλα τριψίματα, κι' ἄλλο κρεβάτι!
Κι' ἄλλο συνάπισμα, κι' ἄλλο λουτρό!
Τί κελεποῦρι γιὰ τὸ γιαιτρό!

Ἦ ἰμφλουέντσα π' ἀναθεμάσαι,
τί βρωμοβάσανο ἐτυχε νᾶσαι!
Πάντα νὰ μ' ἔχης ἀφανισμένο
ἀπὸ τὸν κόσμον ποῦ μὲ τυράει,
καὶ τὸ κεφάλι μου, τόσο πρισμένο,
ποῦ τὸ καπέλο μου νὰ μὴ χωράη!

Φλάν-Φλούκ.

ΠΑΡΑΙΟΝΟ

Μὰ τὰ βαθειὰ μεσάνυχτα ποῦ κλείς μέσα στὰ μάτια,
καὶ μὰ τὴν ἄγρια κόλαση ποῦ ἔχεις στὰ μαλλιά σου,
βλέπω αὐγὴ ροδόχρυση, μύριων ἀχτίνων πλάτια,
κάθε χαρὰ καὶ ἀνοιξή, στὴ χαρωπὴ θωριά σου.

Μά . . . στὸ βουβὸ τ' ἀχειλί σου βλέπω βοριά καὶ χιόνι
κι' ἡ πικραμένη μου καρδιά, μαραίνεται, παγώνει!

Τ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πρὸς τοὺς συμπολίτας ἡμῶν.

Μὴ δυνάμενοι νὰ εὐχαριστήσωμεν ἕνα ἕκαστον
ἰδιαίτερος ἐκ τῶν συμμερισθέντων τὴν βαθειὰν ἡμῶν
θλίψιν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ προσφιλοῦς ἡμῶν Θεμι-
στοκλέους Μεταξᾶ, παρακαλοῦμεν τοὺς συμπολίτας
ἡμῶν νὰ δεχθῶσι τὴν παροῦσαν ὡς ἔκφρασιν τῶν
ἀπείρων καὶ ἐνθέρμων εὐχαριστιῶν τὰς ὁποίας
καρδιά πληχθεῖσα ὑπὸ δεινοτατῆς συμφορᾶς δύναται
νὰ ἀπευθύνῃ εἰς τοὺς προσενηχόντας τὰ εἰλικρινέ-
στερα συλλυπητήρια ὡς βάλσαμόν ὑπερτάτης παρη-
γορίας.

(Ἐκ τῆς οἰκογενείας Μεταξᾶ.)

ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ

Τὴν πρωίαν τῆς παρελθούσης Πέμπτης κατέπλευ-
σεν εἰς τὸν λιμένα Ληξουρίου τὸ ἀτμόπλοιον
« Τρικούπης » τοῦ ἰδιοκτῆτου κ. Παναγῆ Τσιτσέλη.

Τοῦ ἀτμοπλοίου ἐπέβαινεν ὁ ἴδιος κ. Τσιτσέλης
μετὰ τῆς οἰκογενείας του, ἀποχομίζων τὰ ὄστα τῶν
ἐν τῇ ξένῃ τελευτησάντων συγγενῶν του τὰ ὁποία
θὰ ταφοῦν εἰς τὸ Νεκροταφεῖον Ληξουρίου.

Αὔριον γίνεται τὸ μνημόσυνον αὐτῶν διασκευα-
σθέντος ἐπὶ τούτῳ καταλλήλως τοῦ Ναοῦ Ἁγίου
Νικολάου.

ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΟΝ

Ἦρχισεν ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος τὰς πα-
ραστάσεις τοῦ ἰταλικῶν ἵπποδρόμιον τῆς Κας.
Βιτάλε.

Ἄν καὶ εἶναι πολὺ ἐνωρίς ἀκόμη δι' ὑπαίθρια
θέατρα, ἐν τούτοις ὁ κόσμος ἤρχισε νὰ συχνάζη
διότι ὁμολογουμένως τὰ ἐκτελούμενα γυμνάσματα
τέρπουν πολὺ τὸ κοινόν.

Προσεχῶς ἀναμένονται καὶ ἕτερα δύο πρόσωπα
ἐξ Εὐρώπης πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ θιάσου.

Ἡ ΣΤΑΦΙΔΙΚῆ ΤΡΑΠΕΖΑ Τῆς Ἑλλάδος.

Εἰδοποιεῖ ὅτι, κατ' ἀπόφασιν τοῦ ἐν Πάτραις Δι-
οικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπεζῆς, πάντες ὅσοι
ἐπλήρωσαν ἀπὸ τῆς 28 Φεβρουαρίου ε. ε. καὶ ἐντεῦ-
θεν ἢ ἤθελον πληρῶσαι μέχρι τέλους τρέχοντος μη-
νός, εἴτε τὸ ὅλον, εἴτε τὸ ἡμισυ τοῦ πρὸς τὴν Τρά-
πεζαν χρέους των, δικαιοῦνται νὰ λάβωσι νέα δάνεια
εἰς μετρητὰ καὶ θεικὸν χαλκὸν ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς
ὄρους ὅφ' οὓς λαμβάνουσι τοιαῦτα καὶ οἱ πρὸ τῆς
28 Φεβρουαρίου ε. ε. πληρώσαντες.

Ἐν Ἀργοστολίῳ τῇ 6 Μαρτίου 1903.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Τραπεζῆς.)

Τὴν ὡμορφῆμας Πύλαρο τὴν ξακουσμένη κόρη,
π' ἀκόμα δὲν ἐφτιάστηκε καλλίτερο βαπόρι
ποῦ χίλιες περιποιήσεις καὶ ἀναπαύσεις ἔχει,
τὸ καθαρὸ, τὸ γρήγορο ποῦ σὰν τὸ φεῖδι τρέχει,
ὅσοι τὰ πατριωτικὰ τὰ ἔργα ἐκτιμᾶτε,
ὁσάκις ταξειδεύετε αὐτὸ νὰ προτιμᾶτε.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α12441Φ30089